

XÂY-ĐẬP NHÀ CHÚA**HỘI-THÁNH ĐƯỜNG-MỒP (LONG-MỸ)**

BẢY năm trước, xứ này vẫn không nghe một tiếng Tin-Lành. Cảm-tạ Đức Chúa Trời, Ngài dùng ông Hạnh, tin-dồ ở Hội-Thánh Cái-ngang, nhơn đi buôn mà đem giống Chúa gieo tại đây.

Mới nghe lần thứ nhứt, ông Trần-văn-Lộc rất kích-bác, nhưng ông Hạnh rất nhin-nhục làm chứng về Chúa và biểu ông một quyển Tân-Uớc. Ông Lộc cứ xem và biết rõ đạo Chúa là chánh-đáng. Tuy vậy, chớ chưa theo được, vì bị anh là ông Trần-văn-Tùng, là người nóng tánh, hể nghe nói đến đạo là rầy-rà, ngăn-trở.

Năm 1934, Chúa đưa Tàu Tin-Lành đến Ngã-năm, cách đây 7 cây số. Nghe tin ông Huỳnh-văn-Ngà giảng Tin-Lành ở đó, ông Lộc đến xem. Trở về thuật lại cho anh mình: «Đạo giảng hay lắm.» Nhưng anh cho là chuyện trẻ con và mê-tin.

Ngày kia, một anh em thân-thích hơn hết của ông Tùng ghé lại nhà và nói rằng: «Đạo giảng nghe đúng quá.» Ông nghe nói coi bộ chú-ý, nhưng muốn khoe tài-giỏi, nên viết giấy sai người đến mời ông Ngà vô giảng cho ông nghe đặng kích-bác.

Ông Trưởng-ban chẳng bỏ qua dịp-tiện, liền chạy tàu đến nhà ông. Thiên-hạ coi rất đông, mấy ông hương-chức chạy đến hỏi đạo-lý, làm nào-động cả vùng ấy.

Lúc đó ông Tùng đi vắng, khi về độ 6 giờ tối, thấy đèn-đuốc sáng choang, người đông-đảo, hoảng-hồn, lén vào cửa sau hỏi vợ, mới biết là Tin-Lành. Đoạn, ông dùng cơm với vài ly rượu cho hùng chí đặng ra nghe giảng.

Giảng xong, ông Ngà hỏi: «Có ông chủ nhà nghe từ nãy giờ không?» Ông liền ra mặt, mặc dầu trong lòng hơi khiếp, nhưng rán cãi-lấy cho tới khuya. Càng hỏi và kích-bác, càng thấy mình thất-bại, ông đi viện thêm nhiều người trong các tôn-giáo đến hỏi, nhưng cũng thất-bại cách chua-cay. Hết đường rồi, hai ông Tùng, Lộc và ông Mẫn, là sui của ông Tùng, đều đầu-phục Chúa. A-lê-lu-gia!

Ông Lộc tái-sanh thật, nên rất yêu-thương linh-hồn người khác, hết sức giúp anh em, nào cơm gạo, thuyền, mỗi tuần chở anh em đi Long-mỹ để nhóm lại. Lúc

ấy ông Huân, Truyền-đạo ở đó, thường tới-lui thăm-viếng và an-ủi chúng tôi.

Ngày kia gặp cơn thử-thách, trâu ông Tùng bỗng chết 12 con và trong gia-đình có sự buồn lớn. Bị thiên-hạ gièm-chê, thiếu đều ông sa-ngã. Chúa khiến ông Ngà đem tàu trở lại Ngã-năm bố-đạo lần nữa, kết-quả nhiều người trở lại Chúa, nhờ đó ông Tùng được phục-hung.

Kể năm 1936 ông Lộc xán đau, và dường như Chúa thấy ông đã làm xong bổn-phận, nên đem ông về ở nước vĩnh-viễn của Ngài.

Ôi! Nỗi buồn này nào biết lấy chi cân? Nhưng Chúa khiến ông Tùng thay-thế ông Lộc, cũng thuyền, cũng ban, cơm gạo giúp anh em đi nhóm như trước. Lúc này ông bà Phát hầu việc Chúa tại Long-mỹ, cũng thường qua lại yên-ủi chúng tôi.

Năm 1937, ông bà Dươn đổi lại. Đến khi Hội-đồng Vĩnh-long ông Tùng đi nhóm. Nhờ Tổng Bác-sĩ giảng, đời ông thay-đổi hẳn, có lòng yêu Chúa và thương linh-hồn người ta. Ông có mời qui ông Thảo, Hiến, Dươn đến bố-đạo tại nhà ông, kết-quả được 20 người trở lại Chúa, từ đó anh em hiệp lại xin mở Hội-Thánh riêng. Có cất được căn nhà lá nhỏ-hẹp làm nơi nhóm lại. Lúc này ông bà Quyên đổi lại, giảng-đạy và làm chứng về Chúa.

Tháng Septembre 1939, có cuộc bố-đạo, người ngoại đến nghe rất đông, căn nhà nhỏ-bé ấy không đủ chỗ. Chúa thúc-giục anh em tình làm nhà giảng lớn.

Anh em rất ít mà lại nghèo, rán hết sức được trên 100\$. Ông Tùng lấy đức-tin mua cây, kêu thợ khởi-công. Trải mấy tháng trường hi-sinh, nay nhà-thờ mới đã xong. Nền gạch, vách tre, tô hồ, giống vách gạch, chừa được chừng 400 người. Tuy lợp lá chớ coi về mỹ-thuật lắm. Tổng-cộng cả đóng bàn trên 700\$ và 200 ngày công. Nhờ Chúa cho đủ, không thiếu chi hết. Cảm ơn Chúa. Ngày 13 Avril rồi làm lễ khánh-thành long-trọng.

Quả thật, Đấng quyền-năng và nhơn-ái đã gìn-giữ chúng tôi. Dầu trải qua lắm cơn gió-bão, nhưng Chúa quả gió thì yên-lặng như tờ, thuyền Hội-Thánh đến nơi bình-an vô-sự. — *Tho-ký Hội Đường-mốp.*